

योज्यत्वादन्यानुप्रास एव तत्”॥ “यथावस्थमिति” यथा सम्भवमनुस्वारविसर्गस्वरसंयुक्ताक्षरविशिष्टम् । एष च प्रायेण आदस्य पदस्य चान्ते प्रयोज्यः । पादान्तगो यथा “केशः काशस्तवकविकासः कायः प्रकटितकरभविर्लासः । चक्षुर्दग्धवराटककल्यं त्यजति न चेतः काममनस्यम्” ॥ पदान्तगो यथा । “मन्दं हसन्तः पुलकं वहन्त इत्यादि । “शङ्कार्थयोः पौनरुक्त्यं भेदे तात्पर्यमात्रतः । लाटानुप्रास इत्युक्तोऽनुप्रासः पञ्चधा ततः” इति । यथा “स्मेर-राजीवनयने ! नयने किं निमीलिते ? । पश्य निजित-कन्दपं कन्दर्पवशं प्रियम् ॥ अत्र विभक्त्यर्थस्यापौनरुक्त्येऽपि सुखतरस्य प्रातिपदिकांश्चोत्पत्तिरूपस्याभिन्नार्थत्वात् लाटानुप्रासत्वमेव । “नयने तस्यैव नयने” अत्र द्वितीय नयनशब्दो भाग्यन्तादिगुणविशिष्टत्वरूपतात्पर्यमात्रेण भिन्नार्थः । यथा वा । “यस्य न सविधे दयिता दवदहन-स्तुहिनदीधितस्तस्य । यस्य च सविधे दयिता दवदहन-स्तुहिनदीधितस्तस्य” ॥ अत्रानेकपदानां पौनरुक्त्यम् । एष च प्रायेण लाटजनप्रियत्वात् लाटानुप्रास” इति ।

अनुस्रव पु० अनु-सु-अच् । सहाये, अनुचरे, दासे च ।

“सानुस्रवः प्रभुरपि क्षणदाचराणामिति” रघुः ।

अनुबन्ध पु० अनु+बन्ध-यथायथं भावादौ वञ् । बन्धने, इच्छापूर्वकदोषविशेषाभ्यासे, “अनुबन्धादिकं दृष्ट्वा सर्वं कार्यं यथाक्रममिति” स्मृतिः । “अनुबन्धः पौनःपुन्येनाभिनिवेश” इति रघुः । शास्त्रस्यादौ वक्तव्येषु अधिकारि-विषयप्रयोजनसम्बन्धेषु, “अनुबन्धोनामविषयप्रयोजनाधिकारिसम्बन्ध” इति “अस्य वेदान्तप्रकरणत्वात्तद्वैयर्थ्यानुबन्धैस्तद्वत्तासिद्धिरिति च” वेदा० सा० “ज्ञातार्थं ज्ञातसम्बन्धोऽतोऽतो प्रवर्त्तते । ग्रन्थादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः स प्रयोजन” इत्युक्तेः विषयप्रयोजनादोनामारम्भप्रयोजकत्वात् तद्वैयर्थ्यम् । अस्मिन् पक्षे च अनुबध्यते अनेनेति करणे वञ् । सुखानुयायिनि अप्रधाने, बालकादौ प्रकृत-स्थानुवर्त्तने, संबन्धे, वातपित्तादिदोषाणामप्राधान्ये, प्रकृतिप्रत्ययागमादेशानां विकरणागमगुणदृष्ट्यादिकार्य-विशेषार्थमनुबन्धनीये परिनिष्पन्नपदकालेषु अश्रूयमाणतया नक्षरे इत्संज्ञतया जतलोपे वर्णादौ, “पदानिङ्विङ्क्विक-रणादानुबन्धगणोदितम् कर्म्मोच्चारणमात्रेण स्पष्टमत्वानु-बन्धत इति” कविकल्पद्रुमः । फलसाधने पुनःपुनरनु-ष्ठानाभ्यासे, “अनुबन्धं परिचाय देशकालौ च तत्त्वतः । सत्त्वापराधौ चालोक्य द्रष्टुं दृष्टेः पातयेदिति”

मनुः । बन्धेऽपि मेदिनिः । आरम्भे, शब्दरत्ना० । अनु-सरणे “शान्तज्वरोऽपि शोध्यः स्यादनुबन्धभयान्नर इति” कुशुतम् । सन्ततसम्बन्धे (अविच्छेदे) “सानुबन्धाः कथं न ह्युः सम्पदो मे निरापद” इति रघुः । अनुबध्यते अनुबध्यते कर्म्मणि वञ् । पञ्चाङ्गाविनि शुभाशुभे । “अनुबन्धं क्षयं हिंसासनपेक्ष्य च पौरुषम्” इति गीता पञ्चात्सम्बन्धे च । “यद्यपे चानुबन्धे च सुखं मोहनसा-त्मन” इति गीता ।

अनुवन्धिन् वि० अनुवन्धाति अनु+बन्ध-णिनि । सहचरे, अनुगते, अनुरोधिनि, व्यापके च । स्त्रियां ङीप् । “गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव” इति रघुः । “अधश्च मूलान्यनुसन्तानि कर्म्मोनुबन्धीनि मह्युल्लोके” इति गीता । “सूक्ष्मानुबन्धो सूक्ष्मश्च सुगन्धो रोचनो मृदुरिति” “मेदःकषायैः खलु रोग एष सुदुस्तरौ वर्ष-गणानुबन्धो” इति च कुशुतम् ।

अनुबन्धो स्त्री अनुबध्यतेऽतिशयासेन व्याप्रियतेऽनया अनु+बन्ध-वञ् गौरा० ङीप् । हिकारोगे, दृष्ट्यायाञ्च ।

अनुबन्ध्य वि० वधार्थं बन्धोऽनुबन्धः अनु+बन्ध-कर्म्मणि यत् । वधार्थं वध्ये गवादौ । “नानुबन्ध्यावधोऽपि वा । तयो-च्चारविभागश्च नैव संप्रति वर्त्तते” इति स्मृतिः ।

अनुबोध पु० अनु+बुध-णिच्-वञ् । पूर्वलिप्तचन्दनादेर्गन्धो-द्दीपनार्थं पुनर्मर्दनादौ, पञ्चाङ्गोपे च ।

अनुब्राह्मण न० ब्राह्मणं सन्धेतरवेदभागस्तत्सङ्गम् । ब्राह्मण-सङ्गोऽन्ये । तदधीते वेद वा इति । अनुब्राह्मणी ब्राह्मण-सङ्गस्यन्याध्यायिनि, तद्वेत्तरि च वि० स्त्रियां ङीप् ।

अनुभव पु० अनु+भू-अप् । स्मृतिभिन्ने ज्ञाने । विषयानु-रूपभवनाच्च बुद्धिचत्तेरनुभवत्वम् । “वृत्तिसाहचर्यमितरत्न” पात० सूत्रे, विषयानुरूपत्वं चित्तवृत्तेरभिहितम् । तथाहि यथा पयः प्रणाल्या ज्ञेयादिकं प्राप्य चक्षुरेकाद्या-कारेण परिणमते एवमेव इन्द्रियादिप्रणाल्याऽन्तःकरणं वर्त्तिर्निरूप्य विषयाकारेण परिणमते तादृशपरिणाम-रूपवृत्त्या च विषयगतमज्ञानं निवारयतीति अन्तःकरणस्य विषयरूपानुरूपभवनात् अनुभवत्वम् । स्मृतौ तु विषय-सन्निकर्षाभावात् न विषयाकारताप्राप्तिरिति तद्विन्ने ज्ञाने एवास्य प्रयोगोपाधिता इति सांख्यवेदान्तिमतम् । अनु-भवस्य प्रत्यक्षाणुमानोपमाशाब्दभेदेन चतस्रो विधाः इति नैयायिकादयः । वेदान्तिनो भीमांसकाश्च अर्थापत्त्यनुप-लब्धिरूपमधिकं तद्वेदद्वयसुररीचक्रुः । वैशेषिकाः सौगताश्च